Nechcete si poslechnout ještě tenhle?

#

KALENDÁŘ

NA

ROK

2020

sepsal a sestavil Petr Vyhlídka

© Petr Vyhlídka 2019

cover art © Deniscristo | Dreamstime.com

Tato kniha pochází z Bezejmenné stránky (http://www.fext.cz)
Pokud se vám líbila, mohou se vám líbit i další, které najdete v obchůdku s knihami na adrese http://www.fext.cz/whitehole/

Málem se nedostavili. Když jsem se ale ohlédl a viděl osmiletou historii, nedalo mi to a povolal je zpět. Tradice se mají udržovat, byť se často neví proč.
A tak tu jsou znovu. Hrdinové, které autor vyslal prožít příhody notoricky známé, zapomenuté, tak nějak povědomé, v každém případě neoriginální. Vše pro zdání užitečnosti přilepeno k prostému týdennímu kalendáři.

Pondělí

30

David

Úterý

31

Silvestr

Středa

1

Nový rok Den obnovy samostatného českého státu

Čtvrtek

2

Karina

Pátek

3

Radmila, Radomil

Sobota

4

Diana

Neděle

5

Dalimil

Imitátor

Imitátor na pódiu se spokojeně usmál.
„Vyberte další zvíře. Libovolné.“
„Prase!“ zaznělo zleva.
Umělec mnoha zvuků se nadechl. Zachrochtal, kvíkl.
Uklonil se potlesku. Pohlédl do publika, naznačil zájem o dosud tichou pravou stranu.
„Andulka. Ne Šafářova, ten papoušek!“ odhodlal se někdo.
Z pódia zaštěbetal sedmdesátikilový Melopsittacus undulatus.
„Prosím, jen mě zkoušejte,“ nabízel se umělec.
„Jak jsem říkal, mám tu tisícikorunu pro toho, kdo navrhne zvíře, které neumím napodobit.“
Ticho usilovně přemýšlejícího auditoria přerušil jasný hlas pozdě, ale přece přicházejícího Vorla.
„Olejovky!“

Pondělí

6

Tři králové Kašpar, Baltazar, Melichar

Úterý

7

Vilma

Středa

8

Čestmír

Čtvrtek

9

Vladan

Pátek

10

Břetislav

Sobota

11

Bohdana

Neděle

12

Pravoslav

Vyřešeno

Kuchyni zasáhlo nezvyklé ticho. Jak už to bývá, začala ho vnímat jako rušivý element, proto se paní Plášková podívala na obě strany, mrkla z okna – a teprve, když se otočila ke dveřím, všimla si synka, zapřeného oběma rukama do futer.

„Hele, mami?“ načal Jindra, když se jejich pohledy střetly.

„Copak, broučku?“

„Pamatuješ, jak jsi vždycky měla strach o tu vázu, co ti dala babička, že by se jako mohla rozbít?“

Matka přitakala. Syn kývl, jak v duchu škrtal úkol ze seznamu.

„No, tak už mít strach nemusíš.“

Pondělí

13

Edita

Úterý

14

Radovan

Středa

15

Alice

Čtvrtek

16

Ctirad Den památky Jana Palacha

Pátek

17

Drahoslav

Sobota

18

Vladislav, Vladislava

Neděle

19

Doubravka

Potravinová pravda

Dietologická rozprava nabírala obrátky. Stolem nedaleko baru zmítaly vášně, zatřásl se i ve skutečnosti, jak do něho při prudším gestu rozohněná Kateřina nechtěně strčila.

Smluvili se na ní, to je jisté. A ke všemu se na stranu pykniků a věčných kverulantů v tomto případě zcela logicky přidal u vedlejšího stolu sedící Zelenka.

„Jasně, jste řezník, takže hájíte své," nedala se Kateřina, „Já samozřejmě nechci tvrdit, že všechno maso je špatné. Ale co vy na fakt, že červené je prostě nezdravé?"

Zelenka zavrtěl hlavou.

„Já tedy nevím, ale pokud jde o barvu, tak bych, nejen jako řezník, spíš nevěřil masu zelenému."

Pondělí

20

Ilona, Sebastián

Úterý

21

Běla

Středa

22

Slavomír, SLavomíra

Čtvrtek

23

Zdeněk

Pátek

24

Milena

Sobota

25

Miloš

Neděle

26

Zora

Dvě zprávy

„Dobré ráno, šéfe," pozdravila asistentka.
Divíšek byl za její existenci vděčen, dodávala jeho funkci tu správnou patinu. Proto si ji i správně, dle prastarých zvyklostí, vybral. Trval i na obvyklém ranním rituálu, i ve světě instantních informací si rád nechával referovat o blížících se událostech dne, včetně osobního kalendáře.
Především pro onen pocit iluzorní nadřazenosti. Neboť on tu byl přece šéf.
„Něco nového?"
To, že při pozdravu nezívla, jak měla před druhou ranní kávou v repertoáru, nejspíš cosi naznačovalo.
„Nového nic. Mám pro vás jen dvě zprávy."
Tón hlasu varoval.
„Dobrou a špatnou?" zeptal se Divíšek.
Kývla.
„Začněte tou dobrou."
Slečna se nervózně pousmála.
„Nejste neplodný."

Pondělí

27

Ingrid Den památky obětí holocaustu

Úterý

28

Otýlie

Středa

29

Zdislava

Čtvrtek

30

Robin, Ema

Pátek

31

Marika

Sobota

1

Hynek

Neděle

2

Nela Hromnice

Na lyžích

„Už je to ale mnohem lepší," ohlásil Brouček, když vyplivl sníh a našel levou rukavici.
„A co jako?" ušklíbla se kolegyně, která ho zlákala k víkendové cestě do vyšších poloh. Ať už si od svého nápadu slibovala cokoliv, už ho začínala litovat.
Opatrnému upozornění na to, že na lyžích stál naposledy před patnácti lety a to ještě omylem, a předloni si sice kurz zaplatil, ale strávil ho v posteli schvácen chřipkou, takže dnes lze od něho očekávat zajímavé věci, nevěřila. Teď ano.
Pomohla Broučkovi na nohy. Zklamaně se otočila, aby se aspoň podívala na velkou sjezdovku, na níž se sama původně chystala. Sehnula se, aby zvedla lyžařskou hůlku. Doufala, že ji na svahu, po němž se rychlostí rozhodně nekosmickou proháněli školáci nižších tříd, nikdo známý nezahlédl.
„Ještě včera to bylo přesně obráceně."
„Jak?"
„No, na lyžích jsem vydržel tři minuty a ležel šest."

Pondělí

3

Blažej

Úterý

4

Jarmila

Středa

5

Dobromila

Čtvrtek

6

Vanda

Pátek

7

Veronika

Sobota

8

Milada

Neděle

9

Apolena

Vhodný dárek

„Hrozně moc ti děkuju za ty housle, dědo," prohlásil Jindra, když se dárce předmětu tak nečekaného, doručeného k narozeninám mladého Pláška doručen v zastoupení, dostavil po několika týdnech osobně.
Senior se zatvářil potěšeně. Nebyl si jist, zda jeho příspěvek k vnukově osobnímu rozvoji nebude shledán (stejně jako tato věta) poněkud zastaralým.
„To byl fakticky jeden z nejlepších dárků, co jsem letos dostal," řekl uznale mladý muž. Starší pán radostně přitakal.
„Taky jsem na ně hrál, když jsem byl v tvém věku," podělil se.
Jindrovu tvář překryl úsměv porozumění.
„A taky jsi od táty dostal pokaždé dvacetikorunu, abys přestal?"

Pondělí

10

Mojmír

Úterý

11

Božena

Středa

12

Slavěna, Slávka

Čtvrtek

13

Věnceslav

Pátek

14

Valentýn

Sobota

15

Jiřina

Neděle

16

Ljuba

Zelenina

„Cibule prý je jediná zelenina, která člověka rozpláče," konstatovala Veronika, zatímco opatrně pižlala citovanou zeleninu. Toužila ji rozsekat energickými údery, rozumně ale usoudila, že napětí je lépe uvolnit prostředky, jež ovládá lépe než kuchyňský nůž.

Nevařila nerada, tu a tam ji těšilo se i pochlubit, ale divák v kuchyni jí po chuti nebyl. Navíc si byla jistá, že Vorla pozvala až na sedmou, kdy měla být večeře hotova a patřičně parádně naservírována. Přišel v pět. Sám v obýváku sedět nechtěl, opřel se tedy o futro a kibicoval.

„Jistě. Zvadlá petržel rozhodně ne, ani zahradníka, ti bývají pěkně otrlí." souhlasil s předloženým tvrzením.

Přítelkyně popotáhla, vzlykla, zvedla hlavu a předloktím si setřela slzy.

„Jo? A už jsi někdy dostal do nosu poctivě narostlou bulvou celeru?"

Pondělí

17

Miloslava

Úterý

18

Gizela

Středa

19

Patrik

Čtvrtek

20

Oldřich

Pátek

21

Lenka, Eleonora

Sobota

22

Petr

Neděle

23

Svatopluk

Opeřený společník

„To máte smůlu,“ omlouval se Jarolím, „Papoušky, které jsme naučili mluvit, jsme už vyprodali. Ale pokud opravdu toužíte po opeřeném společníkovi, pak tu máme tamhletoho datla.“

Ukázal na voliéru, v níž se elegantně držel velkého špalku očividně spokojený tvor, od pohledu šťastný za skleníkové podmínky a pravidelně dostupnou kvalitní stravu.

„Hezký ptáček,“ zhodnotil zákazník. „Ale copak si se mnou nějak popovídá?“ vrátil se k záměru, s nímž prodejnu zvířátek navštívil.

Prodavač chytil vznášející se obchod za nožičky.

„Pochopitelně. Ovšem morseovkou.“

Pondělí

24

Matěj, Matyáš

Úterý

25

Liliana

Středa

26

Dorota

Čtvrtek

27

Alexandr

Pátek

28

Lumír

Sobota

29

Horymír

Neděle

1

Bedřich

Úkol

Slečna Pánková procházela pomalým krokem mezi lavicemi. Konec vyučovací hodiny se neúprosně blížil, naplánovanou látku opět probrali jen tak tak. Vyhlédla z okna. Nebe se zatáhlo šedivou oponou, kterou už pomalu začínal místy prosakovat déšť.

Takže se jim vlastně kromě vzdělání postarám i o překonání nudného odpoledne, řekla si.

„Za domácí úkol spočítejte příklady v cvičení šest, sedm, osm a devět," oznámila.

Zavrzaly židle, zašustily stránky učebnic. Spadly dvě nebo tři propisky. Zaslechla několik tichých zabručení. A jedno polohlasné povzdychnutí, když zadání zkontroloval Jindra Plášek.

„No potěš. Chudák táta."

Pondělí

2

Anežka

Úterý

3

Kamil

Středa

4

Stela

Čtvrtek

5

Kazimír

Pátek

6

Miroslav

Sobota

7

Tomáš

Neděle

8

Gabriela, Zoltán Mezinárodní den žen

K.O.

„Nahnal si mu pořádný strach, člověče," prohlásil trenér, když boxer Hamourek otevřel oko. Jen to levé. Pohybu pravého víčka cosi bránilo.

„Fakticky?"

Rohovník si ze zápasu příliš nepamatoval. Gong, nějaký ten blok a útok, nejspíš se mu podařil jeden zadní úder a možná i hák, vybavil si, jak se rozhodl ze střehu kontrovat...

Potom přišla tma.

V nové světle získávaly předměty pomalu pevné obrysy. I trenérova tvář, která s otázkou naopak přišla o určitou nejistotu.

„Jasně. Těch pět minut, cos ležel, nežs přišel k sobě, měl hrůzu, že tě zabil."

Pondělí

9

Františka Památka obětí terezínského tábora

Úterý

10

Viktorie

Středa

11

Anděla

Čtvrtek

12

Řehoř Den vstupu ČR do NATO

Pátek

13

Růžena

Sobota

14

Rút, Matylda

Neděle

15

Ida

Vnitřní hlasy

„Jak si dokážu odpustit sladké?“ zopakovala otázku Agáta své nešťastně se tvářící kamarádky, „Jednoduše. Jak vidím nějaký lákavý kousek a řeknu si: ‚To je dobrůtka‘, a sáhnu po něm, hned se mi ozve v hlavě druhý hlas, který mi důrazně oznámí: Nedělej to. Budeš litovat!“

Karolína si povzdechla.

„Já,“ přiznala, „taky slyším dva hlasy. Ten první, když zahlédnu čokoládu, taky spustí: ‚Musíš sníst tu čokoládu. Musíš sníst tu čokoládu‘. A ten druhý okamžitě přidá: ‚Slyšela jsi dobře. Sněz ji.‘“

Pondělí

16

Elena, Herbert

Úterý

17

Vlastimil

Středa

18

Eduard

Čtvrtek

19

Josef, Josefa

Pátek

20

Světlana

Sobota

21

Radek

Neděle

22

Leona

Z dobré vůle

„Zase nevinej, Smetáček?“ zeptal se policista s nevrlou jízlivostí, když mladší kolegové zadrženého na služebnu přivedli, předmět doličný přinesli a po anglicku se vypařili, takže na něho zbyla nevděčná kancelářská práce.
„Že se ptáte, pane Vosátko,“ pronesl lítostivě zkušený delikvent. „Ale když to chcete slyšet, pak tentokrát jde opravdu o justiční omyl.“
„Ještě před soudem nestojíte,“ upozornil policista, „Zatím vás teprve budeme vyšetřovat pro krádež.“
„Jakou krádež? To bylo z dobré vůle, pane inspektore,“ rozohnil se zadržený.
„Že u vás doma našli tohle, ale nepopřete,“ ukázalo rameno zákona na roli, teď opřenou v rohu.
Zloděj odevzdaně vzdychl.
„No právě. Měli tam před vchodem pod cedulkou ZDE SE PLETOU KOBERCE dva koberce pověšené. Tak jsem tenhle jeden sebral, aby se jim nepletly.“

Pondělí

23

Ivona

Úterý

24

Gabriel

Středa

25

Marián

Čtvrtek

26

Emanuel

Pátek

27

Dita

Sobota

28

Soňa narození J.A. Komenského

Neděle

29

Taťána ve 2h začíná letní čas

Předsevzetí

„Jasně, že jsem si dala novoroční předsevzetí," prohlásila Karolína Moravcová upjatě. „Tady to mám napsané," ukázala na papír, přicvaknutý magnetkou s obrázkem roztomilého koťátka na dveře lednice: „Zhubnout 5 kg."

Kamarádka na ni pohlédla s nepatrně nedůvěřivým úsměvem. Karolínin zápas s nadváhou byl věčný. Málokdy vděčný. Jednou to ale může vyjít. Tak vytrvalá snaha přece musí být nějak oceněna.

„A jak ti to jde?" zeptala se Agáta, protože jiná otázka na místě prostě nebyla.

„Už mi jich zbývá jen sedm."

Pondělí

30

Arnošt, Ernest

Úterý

31

Kvído

Středa

1

Hugo

Čtvrtek

2

Erika

Pátek

3

Richard

Sobota

4

Ivana

Neděle

5

Miroslava, Mirka

Jarní příprava

Jaro vybuchlo v záplavě květů, ptačích trylků i chorálů a na vše připravených obchodníků. K jednomu takovému, který rozložil stánek na jarním trhu, akci s dlouholetou historií, střídavě více kulturní a zase komerční, přistoupil Vorel, chvíli předtím se zájmem pozorující, jak teplo přimělo dívky sáhnout do skříní se zajímavějšími (a úspornějšími) částmi oděvu.
„Potřeboval bych perníkové srdce.“
Paní za pultem s úsměvem ukázala kolem. Ohlédla se přes rameno. Pochutina uvedeného tradičního tvaru nad ostatními početně vedla.
„Aha. A s nápisem JSI MOJE JEDINÁ máte?“
Prodavačka mrkla vpravo, aby se přesvědčila, že uvedenou variaci nezapomněla vybalit.
„Ano, máme,“ potěšila zákazníka.
„Skvělé,“ zaradoval se Vorel. „Tak to bych prosil čtyři.“

Pondělí

6

Vendula, Venuše

Úterý

7

Heřman, Hermína Den vzdělanosti

Středa

8

Ema

Čtvrtek

9

Dušan

Pátek

10

Darja Velký pátek

Sobota

11

Isabela

Neděle

12

Julius Velikonoční neděle

Spolehlivé řešení

Švejda se dlouho nerozmýšlel. Přikročil k dámě, stojící stranou přesunujícího se davu, patrně odpočívající před ztečí dalšího obchodu.
„Omlouvám se, ale neměla byste chviličku?“
Věnovala mu velmi neutrální pohled. Rozhlédla se, zda nespatří režiséra, skriptku a kameramana nebo aspoň malý štáb rozhlasového přenosu. Nespatřila, proto byla její reakce podezíravě nedůvěřivá.
„Proč?“ zeptala se.
Nákupní centrum sice bylo plné svědků, ale jedna nikdy neví.
„Jestli bychom si nemohli jen tak popovídat,“ navrhl odvážný tazatel.
„Prosím?“
Tón se nebezpečně zvedl. Švejda proto neotálel s vysvětlivkami.
„Stačí pár vět třeba o počasí. Nemůžu najít manželku. V takovém případě tohle vždycky zabere. Jak promluvím s ženou, která není moje sestra ani matka, manželka je do tří minut u mě.“

Pondělí

13

Aleš Velikonoční pondělí

Úterý

14

Vincenc

Středa

15

Anastázie

Čtvrtek

16

Irena

Pátek

17

Rudolf

Sobota

18

Valérie

Neděle

19

Rostislav

Čáp

Učitelka se odvrátila od okna, z něhož chvíli sledovala hejno kavek, přelétajících ze stromu na strom a zpět. Přehlédla třídu. Pomalým pohybem hlavy od tabule ke dveřím. V kontrastu s ním pak rychle zvedla ruku a ukázala na žáčka, nezastírajícího stejný zájem o dění venku.

„Třeba ty, Jindro.“

Počkala vteřinu, než se oslovený probral a vrátil do světa základní školy. Bez váhání pak vypálila záludnou otázku.

„Víš něco o čápovi?“

Tázaný neváhal.

„Vím. Ale nevěřím tomu.“

Pondělí

20

Marcela

Úterý

21

Alexandra

Středa

22

Evženie

Čtvrtek

23

Vojtěch

Pátek

24

Jiří

Sobota

25

Marek

Neděle

26

Oto

Tehdy a dnes

„Když jsem se vdávala já,“ pravila paní Krausová odsuzujícím tónem příslušníka generace Čtyřicet plus nejen rozhodnutí svého synovce strávit líbánkami po právě uzavřeném sňatku toliko pouhý víkend, ale především skutečnost, že se neobtěžoval na důležitý mezník života, doprovázený rodinnou oslavou, svou drahou tetu pozvat, „Jezdilo se na svatební cesty pořádně. Ne jen na neděli.“

Směřovala svou výtku především k dceři, od níž (proboha, ještě ne, až za pár let, jestli se jí povede dostudovat) očekávala chování zcela dle svých představ. K čemuž ji ovšem bylo nutné neustále připravovat.

„Co bys chtěla, mami?“ reagovalo mladší pokolení, jemuž bratrancova představa přišla zcela normální a rozumná, „Dneska se zase jezdí častěji, tím se to srovná.“

Pondělí

27

Jaroslav

Úterý

28

Vlastislav

Středa

29

Robert

Čtvrtek

30

Blahoslav

Pátek

1

Svátek práce

Sobota

2

Zikmund

Neděle

3

Alexej, Alex

Dárek

Prateta pohlédla na prasynovce s lehce tázavým výrazem. Měla o mladších generacích své pevné mínění (o starších ostatně také a nijak zvlášť se nelišilo).
„Děkuji za dárek," pronesl chlapec způsobně. Vůbec se po celou dobu její návštěvy choval vzorně, což obávaná příbuzná brala jako úspěch své korespondenční a telefonické výchovy, jíž se dostávalo všem příbuzným bez ohledu na věk a vzdálenost. Všechny je také považovala za nevychované a od přírody drzé.
Teď na okamžik roztála.
„Nemáš zač, Karlíčku."
„Taky bych řekl. Ale máma na tý větě trvala."

Pondělí

4

Květoslav

Úterý

5

Klaudie Květnové povstání českého lidu

Středa

6

Radoslav

Čtvrtek

7

Stanislav

Pátek

8

Den vítězství

Sobota

9

Ctibor

Neděle

10

Blažena

Pes

„Proč?“ otázala se chovatelka. Nepatřila k oné sortě dokonalých mistrů, kteří vycvičí psa tak, že zvládne morseovkou objednat pizzu, přesto byla na svůj um a na své svěřence celkem pyšná. Skutečnost, že se mladí manželé, s nimiž pečlivě vybrala pejska, vhodného do malého domku, patřičně roztomilého a přesto schopného plnit základní funkce, rozhodli zvíře vrátit, jí nešla na rozum.

„To, že nám nosí každý den noviny...“

„No vidíte.“

„...i když jsme si žádné nepředplatili,“ nenechala se přerušit nespokojená majitelka, „to by nevadilo. Ale je moc hlučný. Včera štěkal tak nahlas a bez přerušení, že jsme toho zloděje v kuchyni vůbec neslyšeli.“

Pondělí

11

Svatava

Úterý

12

Pankrác

Středa

13

Servác

Čtvrtek

14

Bonifác

Pátek

15

Žofie, Sofie Den rodin

Sobota

16

Přemysl

Neděle

17

Aneta

Subordinace musí být

Automat se nekompromisně hlásil o pětikorunu, chybějící k vydání vyžádaného nápoje. Kapitán Zahradníček znovu pohlédl do peněženky, nespokojeně zabručel.
Rozhlédl se.
„Vojíne!“
Kolem procházející rekrut k veliteli okamžitě přispěchal.
„Potřeboval bych rozměnit stovku. Neměl byste drobné?“ zeptal se kapitán.
„Jasně, člověče,“ odvětil vesele tázaný a sáhl do kapsy.
Zahradníček se zamračil.
„Takto se oslovuje nadřízený důstojník, vojíne? Znovu!“
„Nemám, pane kapitáne.“

Pondělí

18

Nataša

Úterý

19

Ivo

Středa

20

Zbyšek

Čtvrtek

21

Monika

Pátek

22

Emil

Sobota

23

Vladimír, Vladimíra

Neděle

24

Jana, Vanesa

Oprava

„Kreslíš si?“ oslovila paní Plášková Jindru, sledujíc, jak syn shrbený nad sešitem operuje s gumou. Zabručel cosi neidentifikovatelného, v puse totiž držel tužku tvrdosti 2H.

„Neměl by ses raději učit? Povídala paní učitelka, když jsem ji potkala, že ti poslední dobou nejde čeština. Že bys jí měl věnovat trochu více času doma.“

Syn vyplivl pisátko.

„Vždyť jo,“ obrátil se k matce, „Hned se do toho dám. Mě ale učitelka říkala, že si nejdřív mám opravit tu pětku z dějepisu.“

Pondělí

25

Viola

Úterý

26

Filip

Středa

27

Valdemar

Čtvrtek

28

Vilém

Pátek

29

Maxmilián, Maxim

Sobota

30

Ferdinand

Neděle

31

Kamila

Karta

Nadstrážmistr Vosátko se zvedl, aby z tiskárny na druhé straně služebny vytáhl papír nahlášené krádeže.

„Jen mi není jasné," obrátil se ještě na muže, nervózně se opírajícího o pultík, oddělující dobrovolné návštěvy od sloužících policistů, „proč jste nepřišel hned. Ta kreditní karta vám zmizela už přede dvěma měsíci."

„Víte, on ten zloděj předtím tolik neutrácel, na rozdíl od mé manželky. Snad mi to ani nepřišlo."

Policista se zamračil.

„A teď?"

„No, teď to vypadá, že se k ní dostala *jeho* žena."

Pondělí

1

Laura

Úterý

2

Jarmil

Středa

3

Tamara, Kevin

Čtvrtek

4

Dalibor

Pátek

5

Dobroslava, Dobroslav

Sobota

6

Norbert

Neděle

7

Iveta, Slavoj

Okem zkušené ženy

„Rozdíl mezi chlapem a kocourem?“ zamyslila se Agáta Rychlíková. Dotaz neplnoleté sestřenice, sledující z kuchyně otevřenými dveřmi Rychlíka v obýváku u televize, byl patrně potměšilý, mladou, přesto však už zkušenou manželku ale nezaskočil.
Odpověď znala a věděla, že je prostá.
„Jedno je líné, hodně toho sežere a nezáleží mu na tom, kdo před něj to žrádlo položí. To druhé je domácí zvíře.“

Pondělí

8

Medard

Úterý

9

Stanislava

Středa

10

Gita, Margita Den památky obětí vyhlazení Lidic

Čtvrtek

11

Bruno

Pátek

12

Antonie

Sobota

13

Antonín

Neděle

14

Roland, Herta

Alibi

Ono sice trochu poprchávalo, ale pro paní Souškovou to byl i tak krásný den, že jí bylo do zpěvu. A když bylo paní Souškové do zpěvu, zpívala. Ne před zraky veřejnosti, ven by nevyšla, ani kdyby dostala pozvánku od anonymního ctitele. Notabene za takových meteorologických podmínek.

Kdo vyšel ven a jal se přenášet květináče zpod zápraží k plotu, byl pan Souška.

Na své zahradě byl i dr. Kraus, vyslaný manželkou zajistit před vzdušnou vlhkostí zahradní nábytek a předměty na něm zapomenuté.

„Co tu děláš, v tomhle počasí?“ podivil se, když se míjeli, soused s truhlíkem feferonek, lékař s dvěma židlemi pod paží.

„Slyšíš?“ ukázal Souška na stěnu za zády, „Slyšíš. Když jí je do zpěvu, tak zpívat začne. To pak já raději jdu na zahrádku a v něčem se tam rejpu, abyste si, lidi, nemysleli, že ji škrtím a biju.“

Pondělí

15

Vít

Úterý

16

Zbyněk

Středa

17

Adolf

Čtvrtek

18

Milan Den hrdinů druhého odboje

Pátek

19

Leoš, Leo

Sobota

20

Květa, Květuše

Neděle

21

Alois, Aloisie

Večeře

Rychlík se odhodlaně chopil sklenice a ponořil nos do pěny plzeňského ležáku.
„Tady aspoň člověk ví, na čem je.“
Rozhlédl se po oblíbeném výčepu. Majitel a láskyplný provozovatel Tušek kdysi vážně uvažoval přejmenovat ho na Druhý domov. Delegace manželek mu to bohužel rozmluvila.
„Nemáš se přece zle,“ namítl Moravec.
„To nemám. Včera večer, hlady už ani na fotbal v televizi nevidím, slyším Agátu z kuchyně: ‚Tak co si dáš, zlatíčko? Kuře, hovězí, nebo rybu?‘ Radostně zakřičím: Ryba, ryba.“
Kamarád uznale pokýval nad manželským vztahem vpravdě ideálním, hlavou.
„Byl losos nebo kapr?“
„Žemlovka. Mluvila s kočkou.“

Pondělí

22

Pavla

Úterý

23

Zdeňka

Středa

24

Jan

Čtvrtek

25

Ivan

Pátek

26

Adriana, Adrian

Sobota

27

Ladislav, Ladislava Památka obětí komunistického režimu

Neděle

28

Lubomír

Vysvědčení

„Za takovéhle vysvědčení," prohlásil pan Vonásek a odložil zmíněný dokument, který chvíli nevěřícně zkoumal zblízka i zdáli, na stůl, „se za mých mladých let dávalo pár facek."

Úřední lejstro nadzvedl vítr, jak otec doprovodil svá slova i názornou demonstrací, mávl rukama a pleskl. Sklouzlo na okraj, kde se stalo předmětem zájmu nudícího se kocoura.

„Jasně tati, jen neváhej," rozjasnila se tvář Vonáska mladšího, „Učitel bydlí ve vedlejším vchodě."

Pondělí

29

Petr a Pavel

Úterý

30

Šárka

Středa

1

Jaroslava

Čtvrtek

2

Patricie

Pátek

3

Radomír, Radomíra

Sobota

4

Prokop

Neděle

5

Den věrozvěstů Cyrila a Metoděje

Spor o dovolenou

„Co ti přelítlo přes nos?“ zeptal se Vorel Divíška, když se potkali na parkovišti, na němž se jeden zasmušile opíral o střechu svého BMW, zatímco druhý si mezi vozy krátil cestu. Veledůležitá opora místního byznysu jen odevzdaně zabručela.

„Ale, hrozně jsem se chytil s manželkou. Vyváděla – co ti budu povídat, vždyť ji znáš.“

Vorel kývl. Znal oba. Dobře.

„Proč tentokrát?“

„Kvůli dovolené. Já chtěl jet do Paříže.“

„A ona?“

„Ona se mnou.“

Pondělí

6

Den upálení mistra Jana Husa

Úterý

7

Bohuslava

Středa

8

Nora

Čtvrtek

9

Drahoslava, Drahuše

Pátek

10

Libuše, Amálie

Sobota

11

Olga, Helga

Neděle

12

Bořek

Řidička

„Naše máma," řekl pevným hlasem prostřední ze sourozenců Vojtěškových skupince dětí porůznu rozvěšených po prolézačce, „jezdí autem jako blesk."
„Kecáš," namítl Kája Hadraba. Byl o půl hlavy menší, teď ale seděl na stříšce dřevěného hradu, takže se cítil v bezpečí.
„Fakticky. Jako blesk."
„Tak rychle, jo?" vyzvídal Kája. Soustředěně přitom trhal strup z hojícího se rozbitého kolena.
„Tak rychle ne. Ale každou chvíli praští do stromu."

Pondělí

13

Markéta

Úterý

14

Karolína

Středa

15

Jindřich

Čtvrtek

16

Luboš

Pátek

17

Martina

Sobota

18

Drahomíra, Drahomír

Neděle

19

Čeněk

Volba

Léto vyzývalo k lenošení na zahradě nebo u vody, ne k nějakým odvážným turistickým výletům. Na místní koupaliště se vypravila i rodina Švejdova. Z parkoviště vyšli ve spořádaném útvaru, určeném počtenější rodině: pěkně za sebou, podle velikosti. Připojili se na konec fronty u pokladny.

Přestávku využila hlava rodiny k získání informací z tabule, oznamující podmínky, které na plovárně momentálně panují.

„Vzduch – 28°. Voda – 20°. Pivo – 12°,“ přečetl nahlas Švejda. Dlouho nepřemýšlel. Utřel si pot z čela.

„Budu se šetřit a dám si to nejslabší.“

Pondělí

20

Ilja

Úterý

21

Vítězslav, Vítězslava

Středa

22

Magdaléna, Magda

Čtvrtek

23

Libor

Pátek

24

Kristýna

Sobota

25

Jakub

Neděle

26

Anna, Anita

Rada nad zlato

Doktor Kraus přivítal dalšího pacienta s přátelským úsměvem.
„Takž už doma, pane Pršíku?“ položil konverzační, tedy nesmyslnou otázku. „Dovolená hezká?“ zeptal se konkrétněji, muže, stojícího v ordinaci ale ke slovu ještě nepustil. „Všichni táhnou k moři, ale čerstvé povětří v horách má něco do sebe. Sundejte si košili.“
„Rozhodně,“ souhlasil pacient.
Lékař se chopil stetoskopu.
„Nádech. Výdech. Teď nedýchat. Doufám, že jste dal na mou radu a spal jste při otevřeném okně.“
Vyšetřovaný ulevil plicím prudkým výdechem.
„Spal, pane doktore.“
Kraus odložil nástroj. Utřel si ruce.
„Dýchací obtíže zmizely, viďte.“
Pršík odevzdaně pokýval hlavou.
„Kdepak. Jen telefon, peněženka a hodinky.“

Pondělí

27

Věroslav

Úterý

28

Viktor, Alina

Středa

29

Marta

Čtvrtek

30

Bořivoj

Pátek

31

Ignác

Sobota

1

Oskar

Neděle

2

Gustav

Lež

„Proč ses vlastně s Dominikou rozešel?“ zeptal se Rychlík Hopnágla, stěžujícího si na momentální osamělost a nasazujícího kombinovanou léčbu whisky – rychlá kontrola přítomných slečen. Někdy mu volnost stále ještě svobodného muže trochu záviděl.

„Je to hrozná lhářka, člověče. Jak jí mám věřit, že mě nepodvádí? Tvrdila, že v pátek spala u sestry. Celou noc.“

„Proč by nemohla?“ namítl Rychlík. Hopnágl zavrtěl hlavou.

„Protože u její sestry jsem byl celou noc v pátek já!“

Pondělí

3

Miluše

Úterý

4

Dominik, Dominika

Středa

5

Kristián

Čtvrtek

6

Oldřiška

Pátek

7

Lada

Sobota

8

Soběslav

Neděle

9

Roman

Včely

Večer to nebyl sice předurčený k focení do kalendáře, od východu se plížily mraky, ale přesto nepatřil k nejhorším. Sedět se dalo i na lavici před hospodou, proto si Žežulka vzal pití ven.

Nebyl sám, koho to napadlo. U stylového stolu z hrubě ohoblovaných prken už někteří spoluobčané hřadovali. Nově obsloužený host postavil sklenici na kraj, vedle Kropáčkem právě vyprázdněného půllitru.

Přisedl si. Chtěl otevřít hovor komentářem k včerejšímu úspěšnému fotbalovému zápasu. Neotevřel. Výraz souseda přes náves se Žežulkovi přece jen nějak nepozdával. V odpověď na pozdrav Kropáček taky jen zahučel.

„Koukáš, jako by ti uletěly včely," usoudil Žežulka, „to ti stará zase udělala k večeři nudle s mákem, co?"

Kropáček na něho rozmrzele vzhlédl.

„Ne, měl jsem ovar s čerstvým křenem a dobře vychlazenou plzeň. Včely mě uletěly."

Pondělí

10

Vavřinec

Úterý

11

Zuzana

Středa

12

Klára

Čtvrtek

13

Alena

Pátek

14

Alan

Sobota

15

Hana

Neděle

16

Jáchym

Je dobré znáti pohádky

Babička se rozhodla přistoupit k poněkud tvrdší formě výchovy.
„Nezlob, Lucinko. Chtěla jsi se mnou jít odpoledne do lesa. Tak si vzpomeň, jak dopadla Karkulka.“
Děvčátko na matku své matky pohlédlo s kukučem mírně podmračeným. O tom, že by vyvádělo přes míru, přesvědčeno nebylo. Usuzovalo naopak, že kázání, kterého se mu dostalo, nebylo adekvátní situaci.
Lidovou slovesnost stále ještě dobře znající mladá generace ale hlavně věděla své.
„Hele, babi, nezapomeň, koho sežral vlk jako první.“

Pondělí

17

Petra

Úterý

18

Helena, Jelena

Středa

19

Ludvík

Čtvrtek

20

Bernard

Pátek

21

Johana

Sobota

22

Bohuslav

Neděle

23

Sandra

Rychlost

Seděli a nepřítomně hleděli přes vysypané přední sklo na pomačkanou kapotu a prakticky nepoškozený kmen velkého kaštanu. Bezpečnostní pásy i airbagy naštěstí zafungovaly, takže muži zákona vyvázli víceméně bez újmy.

Po několika předlouhých vteřinách překvapeného ticha se ozval z milostné písně vyrušený drozd a temná velmi vulgární slova policisty, svírajícího křečovitě volant.

Nadstrážmistr Kryštof setřel z nosu klouzek.

„Vezmi to jinak, člověče,“ obrátil se ke kolegovi.

„Jak?“ zavrčel řidič.“

„Máme nejrychlejší výjezd na místo nehody, jaký vůbec můžeme mít.“

Pondělí

24

Bartoloměj

Úterý

25

Radim

Středa

26

Luděk

Čtvrtek

27

Otakar

Pátek

28

Augustýn

Sobota

29

Evelína

Neděle

30

Vladěna

Ta civilizace...

Malý prasynovec, jehož rodiče odložili na víkend na vesnici, aby poznal svět i z té neasfaltové stránky, s úžasem sledoval, jak dojená kráva náhle převrátila nádobu plnou mléka, a vyrazila rovnou za nosem ze stání vstříc zeleným pastvinám a temnému hvozdu.
Farmář, vědom si přítomnosti nevinného dítěte, spolkl slova, která se mu už už chystala vyrazit svou razancí poslední zuby.
„Kurník kukačka kebrdle," zavrčel. Příliš se mu neulevilo.
Chlapeček zklamaně vzdychl.
Dětský optimismus se ale rychle vrátil.
„Klid, strejdo. S prázdnou nádrží se daleko nedostane."

Pondělí

31

Pavlína

Úterý

1

Linda, Samuel

Středa

2

Adéla

Čtvrtek

3

Bronislav, Bronislava

Pátek

4

Jindřiška, Rozálie

Sobota

5

Boris

Neděle

6

Bohuslav

Hoď starosti za hlavu

Obrovská výletní loď zatroubením pozdravila pevninu (nebo tu mrňavou plachetničku, která ji míjela v uctivé vzdálenosti, tím si paní Modrásková nebyla jistá). Nadšení turistky, hledící k modrému obzoru tím ale končilo.
Odvrátila se od pažení. Vyděšeně lapala po vzduchu.
„Zbláznil ses? Cos to provedl?“
Sledovala manželovu klidnou, spokojenou tvář. Po chvíli soustředěného pohledu se na ní objevil náznak nejistoty.
„Chtěli jsme si přece odpočinout, ne?“ zeptal se.
Kývla.
„Tak vidíš. Slíbili jsme si přece, že na téhle plavbě hodíme všechny naše starosti přes palubu, viď?“ pokračoval.
Manželka na chvíli zatajila dech.
„Jistě, slíbili. Ale mou matku jsem tím nemyslela.“

Pondělí

7

Regína

Úterý

8

Mariana

Středa

9

Daniela

Čtvrtek

10

Irma

Pátek

11

Denisa, Denis

Sobota

12

Marie

Neděle

13

Lubor

Ve vlaku

Lokálka, pohříchu už nesestavená z dřevěných vagonů a netažená smradlavou, leč stylovou parní mašinou, ale poháněná naftovým motorem, zastavila. Z oken se nabízel výhled do zelené přírody, na rybník a vesnické střechy. Ne na žádnou betonovou protihlukovou stěnu ani unifikovanou nádražní budovu, což znamenalo, že opět stojí mimo plán.

Průvodčí, procházející uličkou mezi sedadly, se zastavil u skupinky pasažérů, aby jim oznámil: „Dneska budete z hradu vidět až na Šumavu.“

Pozastavili se nad pevným tónem, prozrazujícím jistotu informace. Netušili, že bystrý úsudek je založen na prosté znalosti kraje, jeho jediného turistického cíle a faktu, že průvodčí všechny ostatní cestující znal.

„Co když nejdeme na hrad?“ zeptala se Veronika.

Zaměstnanec národního dopravce se trochu povýšeně ušklíbl.

„Ale prosím vás, to je přece jasné. Proč byste jinam sem jeli? Houby nerostou, jen sem tam nějaká prašivka. Hřebčín zkrachoval, takže jezdit nejedete. Že byste byli něčí vzdálení příbuzní, to bych taky neřekl. Na to já mám čuch. Já totiž tímhle vlakem jezdím už patnáct let.“

Motorák sebou škubl, popojel několik metrů a znovu zastavil.

„Neříkejte,“ podivil se Vorel, „Na které zastávce jste tenkrát nastoupil?“

Pondělí

14

Radka

Úterý

15

Jolana

Středa

16

Ludmila, Lidmila

Čtvrtek

17

Naděžda, Naďa

Pátek

18

Kryštof

Sobota

19

Zita

Neděle

20

Oleg

Nezabíjejte posla

Bratrská válka skončila náhlým příměřím, vyhlášeným třeskem rozbitého okna. Oba protivníci pak svorně, stojíc bok po boku, koukali na střepy a věštili z nich budoucnost.
„Máma nás zabije," odtušil mladší.
„Hůř. Zakáže nám televizi," přidal pochmurně starší. S větší dávkou zkušeností také věděl, co musí následovat, aby dopad trestu nepřesáhl naznačenou výši.
„Kdo jí to řekne?" zeptal se.
„Ty," neváhal mladší, „Znáš ji dýl, než já."

Pondělí

21

Matouš

Úterý

22

Darina

Středa

23

Berta

Čtvrtek

24

Jaromír, Jaromíra

Pátek

25

Zlata, Zlatuše

Sobota

26

Andrea

Neděle

27

Jonáš

Zloděj

„Tak vy tvrdíte," pronesl nadstrážmistr Vosátko pomalu a zřetelně, aby poškozeného takto varoval před nepředloženými slovy, která by ho mohly postavit před soudce v úloze, v níž rozhodně být nezamýšlel, „že zloděj, který se k vám vloupal, je váš soused. Na základě jakých důkazů je vaše podezření takto konkrétní?"

Pan Majer se pyšně narovnal. Dedukci, s níž se chtěl předvést, považoval za brilantní ukázku funkce svého mozku.

„Protože se neztratilo nic, pane policisto, než pozoun, na který se už půl roku učím po večerech hrát."

Pondělí

28

Václav Den české státnosti

Úterý

29

Michal, Michael

Středa

30

Jeroným

Čtvrtek

1

Igor

Pátek

2

Olívie, Oliver

Sobota

3

Bohumil

Neděle

4

František

Kanibalové

„Tati, jsou ještě někde kanibalové?“ zeptal se mladší syn, listující tlustým letitým cestopisem, plným zajímavých ilustrací přírodních obyvatel Tichomoří.
Otec Vojtěška zahlédl jednu z nich, a ač tuto konkrétní shledal mládeži přístupnou, knihu stejně okamžitě zabavil. Dobře si její obsah pamatoval. I reakci svého rodiče.
„Možná,“ odpověděl opatrně. „Ale daleko.“
„Na Mallorce,“ podal promptně doplňující informaci starší syn. Pan Vojtěška se po něm ohlédl.
„Jak jsi na to prosím tě přišel? Mallorca je v Evropě. Tady se lidi nejedli... už dlouho, ani v pravěku ne.“
Zamítnutí, jehož lehkou nejistotu vyvolal strach ze zabřednutí do dlouhé diskuze, v níž protistrana bude argumentovat učebnicí dějepisu (kteroužto knihu otec sice pamatoval, ovšem jen zvenku a to si ještě nebyl jistý, zda nešlo o přírodopis), se setkalo s okamžitou reakcí.
„V televizi,“ odpovědělo dítě.
„V televizi?“
„Povídali, že jsou tam lidi živi z turistů.“

Pondělí

5

Eliška

Úterý

6

Hanuš

Středa

7

Justýna

Čtvrtek

8

Věra Památný den sokolstva

Pátek

9

Štefan, Sára

Sobota

10

Marina

Neděle

11

Andrej

Věk

„Proč mě nepustíš za volant?“ zeptala se Adéla Krausová otce. Projížděli nekonečnou, prakticky rovnou okresní silnici, na níž ani v téhle době kupodivu nepotkali víc než jedno protijedoucí auto za čtvrt hodiny. Dívka, toužící postavit se co nejdříve na vlastní kola, to shledala vhodným argumentem pro další ofenzívu.

Nebyla úspěšná. Ani velké oči, které přidala, tentokrát nezabraly, Doktor Kraus soustředěnému náporu bez váhání odolal. Měl praxi.

„To je otázka věku,“ odpověděl promptně.

„Věku? Hele, abych mohla řídit, na to už jsem stará dostatečně,“ urazila se dcera. Stále ještě byla ve fázi, kdy si ženy rády nějaký ten měsíc či rok *přidají*.

Muž za volantem pokýval hlavou.

„Což o to, ty jsi stará dost. Ale auto ještě ne.“

Pondělí

12

Marcel

Úterý

13

Renata

Středa

14

Agáta

Čtvrtek

15

Tereza, Terezie

Pátek

16

Havel, Galina

Sobota

17

Hedvika

Neděle

18

Lukáš

Paměť

Hadraba třicetiletý pohlédl na Hadrabu šestiletého, opírajícího se o rám dveří. Usmíval se, postoj a výraz synkovy tváře totiž prozrazovaly blížící se otázku. Otec na ně odpovídal rád, neboť mu dodávaly pocit člověka takřka vševědoucího a všemožného. V jakém oboru se předvede dnes?

„Hele, tati," promluvil človíček po chvíli.

„Ano?"

„Máš dobrou paměť na obličeje?"

„Jistě, Kájo. Výbornou. Jednou..."

Synek ho domluvit nenechal. Zhluboka si oddechl a pravil:

„Super. To máš opravdu dobrý, protože jsem před chvílí rozbil zrcadlo, co se u něj holíš."

Pondělí

19

Michaela, Michala

Úterý

20

Vendelín

Středa

21

Brigita

Čtvrtek

22

Sabina

Pátek

23

Teodor

Sobota

24

Nina

Neděle

25

Beáta končí letní čas

Recidivista

„Koho jste to včera vedl v klepetech?“ zajímala se sousedka, která úplnou náhodou vyšla z bytu ve stejnou chvíli, kdy si nadstrážmistr Vosátko zouval boty a chystal se vstoupit do svého.
„Takovej mladej byl,“ doplnila, aby získala informace ve správném případě.
„Podvodníka, co prodává falešné zboží, paní Skočdopolová,“ prozradil policista.
„To jsou dneska lidi, viďte. To za nás nebylo,“ pohoršovala se jedna z ústředních zpravodajských figur města, „Kolik asi tak dostane? Co vlastně prodával?“ vyzvídala.
Vosátko sundal čepici a pověsil ji na věšák za dveřmi.
„Nabízel pilulky věčného mládí. A to víte, že jen tak ven nevyleze. Bude to mít drahé, protože jde o opakovaný trestný čin.“
„Opravdu?“
„Jistě. Už za to seděl v roce 1734, pak 1865 a taky 1929.“

Pondělí

26

Erik

Úterý

27

Šarlota, Zoe

Středa

28

Den vzniku Československa

Čtvrtek

29

Silvie, Sylva

Pátek

30

Tadeáš

Sobota

31

Štěpánka

Neděle

1

Felix

Hlad jako...

„Co to je?“ zeptal se Vorel. Zíral na talíř a marně přemýšlel, zda mu přítelkyně při pozvánce na večeři předložila ke schválení i jídelní lístek.
Striktní masožravec nebyl. Zastával ale názor, že některá zelenina by se neměla předkládat slušné společnosti.
Brokolice. Květák. Některé podoby špenátu.
Veronika si ho po té otázce změřila ostrým pohledem zásadové hospodyňky.
„Povídal si, že máš hlad jako vlk. Povídal. Tak mlč a žvýkej,“
Vorel zvedl oči od talíře.
„Povídal. Ale už jsi někdy slyšela, že by vlk jedl dušenou mrkev?“

Pondělí

2

Tobiáš Památky zesnulých

Úterý

3

Hubert

Středa

4

Karel, Karla

Čtvrtek

5

Miriam

Pátek

6

Liběna

Sobota

7

Saskie

Neděle

8

Bohumír, Bohumíra

Ztráty a nálezy

„Co bys rád, chlapče?“ otázala se paní Šimáčková, „Něco jsi ztratil?“
Sotva z okénka s oddělení Ztrát a nálezů, které v staré, leč nehistorické budově místní policie provozovala, viděla rozcuchanou šešulku. Nepříjemná situace se ale může přihodit každému. I malému Pláškovi, poznala návštěvníka.
„Zatím ne,“ odtušil Jindra a pozvedl ruku s charakteristicky tvarovaným pouzdrem: „ale chtěl bych se zeptat, jestli bych u vás nemohl ztratit housle.“

Pondělí

9

Bohdan

Úterý

10

Evžen

Středa

11

Martin Den válečných veteránů

Čtvrtek

12

Benedikt

Pátek

13

Tibor

Sobota

14

Sáva

Neděle

15

Leopold

Logika

Paní Troppleová nechápavě zavrtěla hlavou.
„Nechápu, proč platíš účet za kominíka.“
Její přítelkyně, probírající se právě onou nepříjemnou literaturou a třídící ji na Počká, Už nepočká, Nepočkal, zvedla hlavu.
„Aspoň jednou ročně by se komíny vymést měly. Lépe táhnou, taky je to bezpečnější a i pojišťovny k tomu přihlížejí,“ vysvětlila.
Skotský původ nedovolil paní Troppleové pochybovat.
„To jistě. Bezpečnější pojišťovna táhne, věřím. Ale proč někomu platit, když to Santa Klaus přece udělá každé Vánoce zadarmo?“

Pondělí

16

Otmar

Úterý

17

Mahulena, Gertruda | Den boje za svobodu a demokracii

Středa

18

Romana

Čtvrtek

19

Alžběta

Pátek

20

Nikola

Sobota

21

Albert

Neděle

22

Cecílie

Ze života pro život

Některé věci se nezapomínají, přišlo při nezávazném tlachání na mysl Agátě, když řeč přecupitala z módy přes osudy někdejších spolužaček, aktuální televizní podívanou až k záležitostem rodinným.

„Když už o tom mluvíš, drahá," pronesla trochu jízlivě, „tak jsem si vzpomněla, že ti musím poděkovat za tvou radu."

Protože si vyměňovaly různé zkušenosti, netušila Karolína, kterou že to moudrost má Agáta na mysli.

„Jak se účinně zbavit na několik hodin manžela. Když ho podpoříš v něčem bezpečném, co ho dokáže vystrnadit z obýváku," vysvětlila kamarádka.

„Aha. Tu od mamky, o rybách," vzpomněla si tázaná, „Dej muži rybu k obědu, nakrmíš ho… Dobré, ne? Když se to vezme doslova..."

Agáta pokývala odevzdaně hlavou.

„Právě, doslova. Mě z toho totiž vyšlo trochu jiné ponaučení. Dej chlapovi rybu a nakrmíš ho na jeden den. Nauč ho ryby chytat – a on utratí jmění za výbavu, na kterou sáhne dvakrát třikrát za rok."

Pondělí

23

Klement

Úterý

24

Emílie

Středa

25

Kateřina

Čtvrtek

26

Artur

Pátek

27

Xénie

Sobota

28

René

Neděle

29

Zina

Nenápadný půvab demokracie

„Můžu se na něco zeptat, paní učitelko?“
Nevinný kukuč nedával na výběr.
„Jistě, Jindro.“
Proboha, ať to není nic z biologie, Oni to většinou už velmi dobře vědí, ale stejně dobře jim dělá předstírat blahoslavenou dětskou nevinnost.
„Je možné trestat člověka za něco, co neudělal?“
Slečna Pánková si oddechla. Představa opatrného vyhýbání se nepřístupným slovům, hledání přiměřených opisů a přiměřeného zjednodušení procesu reprodukce vyšších organismů ji vyděsila.
„V žádném případě. Naše zákony to přísně zakazují.“
Ulevilo se i mladému muži. Vzápětí se dozvěděla proč.
„Až žije demokracie,“ zajásal školák, „Neudělal jsem domácí úkol.“

Pondělí

30

Ondřej

Úterý

1

Iva

Středa

2

Blanka

Čtvrtek

3

Svatoslav

Pátek

4

Barbora

Sobota

5

Jitka

Neděle

6

Mikuláš

Předčasné nákupy

„Za co že vás budou soudit?“ opakoval pro jistotu dotaz nadstrážmistr Vosátko. Když potkal na chodbě okresního soudu osobu, která ho provázela prakticky celým jeho profesním životem, nemohl neprohodit pár slov, tím spíš, že se k němu zlodějíček s letitou praxí hned hlásil. Odpověď na nabízející se otázku ho ovšem zarazila.

„Jak říkám, za takovou prkotinu, pane inspektore,“ zakřenil se Smetáček, „Za předčasné vánoční nákupy.“

„Na to už je paragraf?“ podivil se praktický ochránce zákona.

Zloděj odevzdaně pokrčil rameny.

„Je.“

„Nepovídejte. Jak moc brzy jste letos začal?“

„Dvě hodiny před otvírací dobou.“

Pondělí

7

Ambrož, Benjamín

Úterý

8

Květoslava

Středa

9

Vratislav

Čtvrtek

10

Julie

Pátek

11

Dana, Danuše

Sobota

12

Simona

Neděle

13

Lucie

Příběh předvánoční

Seděl na schodech, vlněnou čepici naraženou až na oči, podupával na stupeň a hlasitě, s nevídaným smyslem pro čistou a srozumitelnou výslovnost vykřikoval do rytmu:
„K vánocům bych si přál koloběžku. Koloběžku! NOVOU KOLOBĚŽKU!“
Sousedka, která vyšla na chodbu přesvědčit se, jestli přes chodbu hoří, ve vyšším patře prasklo potrubí nebo jim do bytu vlezla stoupačkou krajta, našla jen chlapečka, soustředěně opakujícího svou mantru.
„Tišeji, Karlíčku. Ježíšek není hluchý,“ upozornila ho shovívavě.
Dítě jí věnovalo pohled, plný soucitu nad blahoslaveným nevědomým.
„Ježíšek snad slyší dobře, když povídáte. Ale teta Květa, co je u nás na návštěvě, je rozhodně hluchá jak poleno.“

Pondělí

14

Lýdie

Úterý

15

Radana, Radan

Středa

16

Albína

Čtvrtek

17

Daniel

Pátek

18

Miloslav

Sobota

19

Ester

Neděle

20

Dagmar

Věcná otázka

„Kdepak je Heršvec? Povídal v pátek, že tu dneska bude," zeptal se Vorel, když po příchodu do hospody zkontroloval stůl i bar.
„Měli jste firemní večírek, viď?" zeptal se Švejda. Vorel souhlasně kývl.
„Od sedmi beze mně, musel jsem něco zařídit. A potom – tak nějak tyhle organizované dýchánky nemusím. Než jsem vypadl, domluvili jsme se s Heršvecem, že se tu dneska, v neděli, potkáme. Povídal, že mu ani volat nemusím, že tu najisto bude."
Švejda odevzdaně pokýval hlavou.
„To nevíš? Po té páteční oslavě skončil v nemocnici. S otravou alkoholem!"
Vorel zavrtěl hlavou.
„Proč, proboha, když tam byla spousta kvalitního, pil ten trouba otrávený alkohol?"

Pondělí

21

Natálie

Úterý

22

Šimon

Středa

23

Vlasta

Čtvrtek

24

Adam a Eva Štědrý den

Pátek

25

Boží hod vánoční | 1. svátek vánoční

Sobota

26

Štěpán 2. svátek vánoční

Neděle

27

Žaneta

Poptávka

Mistr řeznického špalku zvedl telefon. Na druhém konci se ozval vyšší hlas, což pana Zelenku potěšilo. Pokud šlo o jeho obor, měly zákaznice obvykle naprosto jasnou představu o tom, co chtějí. Pokud ne, uměl je nenásilně usměrnit.

Rád si telefonující dámy představoval. Tahle hovořila tónem nijak zvlášť hysterickým, byť určitý tlak v něm cítit byl.

„Prosím vás, máte prasečí rypáček?“

„Samozřejmě,“ potvrdil řezník. Přeslechl jméno, nebo se zapomněla představit?

„A prasečí nožičky?“

„Pochopitelně.“

Že by mladá Růžičková? Nebo stará Smislíková?

„Taky prasečí uši?“ padla další otázka.

Uzenář se nadmul pýchou nad obsáhlostí svého sortimentu.

„Jistě. Mám.“

Nejspíš chtějí uspořádat miniaturní zabíjačku.

Nebyla to zákaznice. Než protějšek vybuchl v poctivý klukovský řehot, sdělil mu vážným hlasem:

„Vy tedy musíte vypadat.“

Pondělí

28

Bohumila

Úterý

29

Judita

Středa

30

David

Čtvrtek

31

Silvestr

Pátek

1

Nový rok Den obnovy samostatného českého státu

Sobota

2

Karina, Vasil

Neděle

3

Radmila, Radomil

Útěk

„Jestli budu někdy příště utíkat z vězení,“ pravil recidivista Hamršmíd, na místní poměry drsný muž zdejšího podsvětí, „pak určitě sólo.“
Trest, prodloužený právě o zmíněnou aktivitu, mu uplynul před několika týdny. Velmi opatrně, aby se předčasně nedostal do dalšího průšvihu, svobodu oslavoval v přiměřeně útulné atmosféře hospůdky U krále Václava, děliv se s publikem o vězeňské historky.
„Proč? Ve dvou se to lépe táhne,“ podivil se kdosi.
„Jo, jasně,“ řekl Hamršmíd zachmuřeně, „To potvrzuju. Zdrhli jsme dva. Přelezeme zeď, skočím dolů – a pod nohama mi zachrastí plastové lahve, papír od svačiny a plechovky a hadry, protože jsem zahučel do kontejneru na odpadky. Rachot samozřejmě probral strážného na rohu. Slyším, jak dupe. Slyším, jak si pro sebe mumlá:
‚Kdo tam je?‘
Co teď? Na poslední chvíli jsem dostal spásný nápad.
Zamňoukal jsem.
Strážný se zastavil. Otočil a vykročil zpět ke stanovišti. Chtěl jsem si oddechnout, když vedle mě dopadl ten druhý. Zase to zašustilo.
‚Je tam někdo?‘ zavolal policajt tentokrát už nahlas.
A u ucha se mi hlasitě ozvalo:
‚Není. To je pořád ta kočka.‘“

Od autora této knihy též vyšlo

Nesnáze v čase
Pilot kosmického náklaďáku Piet Corian se ztratil v minulosti. Podaří se mu vrátit zpět?

Víra z kamene a srdce z kovu
Další dobrodružství Pieta Coriana, tentokrát se zajímavým nákladem.

Labyrint
Vesmír je zvláštní. Jeho obyvatelé také. Jedni stavěli podivná bludiště, jiní si vesele žijí ve společnosti pravěké, další - třeba ti z planety Země - si neuvědomují, že srovnávat vše jen ze svého pohledu nemusí vést k dobrému výsledku. I na kosmické piráty v jedné ze třinácti povídek z budoucnosti víceméně vzdálené dojde.

Hvězdodrap
Město pod jednou střechou, lidé a roboti, a jak se zdá: „něco nekalého ťuká“

Černá věž
Před lety odešel čaroděj Alfirk do exilu našeho světa. Dlouhé roky žil v klidu a na svůj původní domov téměř zapomněl. Jenže se stalo něco, co oba světy na krátký okamžik spojilo. Došlo k únosu, na první pohled nelogickému: co může nabídnout Země jiným světům? Možná jde o banalitu, možná jde o víc.

Zmizení doktora Fausta
Rádobyvtipná téměř detektivka o ztraceném spisovateli a celé řadě pátračů.

Tenhle byl taky dobrej...
Sto plus jeden (a několik dalších coby prémie) letitých vtipů, převyprávěných ve prospěch autorových vlastních postav.

Dewan a princezna Soonar
Galaktická říše se ocitá na okraji ekonomické propasti, kníže Giokond na okraji psychického zhroucení; ztratila se mu dcera. Za účelem jejího nalezení si najal hrdinu. Pravda, trochu poznamenaného ztrátou paměti, ale ono to nějak dopadne.

Jezdci na vlnách světla
Třicet sedm krátkých a velmi krátkých nejen vědeckofantastických povídek

Bouřlivé duny
Šarkon je zapadlá pouštní planeta, kde si v klidu lebedí několik desítek vojáků ve vojenských depozitních skladech. Až jednoho dne obdrží zásilku, která je uložení poněkud nevhodná. A která se ani sama uložit nechce, právě naopak...

V tom domě straší
Bubáci, mimozemšťané, cesty časem či do jiných světů, to vše v dvaceti šesti více či méně fantastických povídkách.

Žabinčina dobrodružství
Fantastické světy neobývají jen draci, hrdinové, dámy v nesnázích a démoni. Žijí v nich i tvorové nepatrnější a na první pohled mnohem méně zajímaví. Například květinové víly.

Toto je v šesti povídkách zpráva o šesti dobrodružstvích, do nichž se jedna z nich vlastní vinou zapletla.

BOHOVÉ, BUBÁCI A MONSTRA

Kukačka, pták kouzelný
O funkci kukačky ve starých českých pověstech a pověrách, s přihlédnutím k okolním i vzdálenějším národům.

Jak přišel svět na svět
Jak si lidé z různých končin planety Země představovali stvoření světa? Různě. V této knize je shrnuto více než sto padesát pověstí, evropskými počínaje, přes Asii, obě Ameriky a Tichý oceán až ke kolébce lidstva, Africe.

Putování za vodníky
Pokud by se volila nejpopulárnější nadpřirozená bytost českého folklóru a pohádek, dostal by na některé z medailových míst, ne-li přímo na vrchol, dozajista vodník. Nebýval to jen popletený pajda, mlaskající své brekeke. Nebyl ale ani bez zbytku a odvolání zlý, aspoň ne obvykle. Potměšilý, prchlivý a nevyzpytatelný, to ano. Silný a nelítostný také. Choval se zkrátka jako element, který představoval. Seznamme se s hastrmanem, jak si ho kdysi Čechové představovali. A vydejme se i na pouť za hranice a projděme svět, neboť voda má své nadpřirozené obyvatele všude.

Duchové, kam se podíváš
Duchové. Kde a kdy se objevují, proč se vůbec vracejí, co provádějí a jak se jich zbavit? Šest otázek, na něž mohou pověsti a legendy odpovědět. Anebo aspoň napovědět, i to se počítá.

Král pod Horou
Blaničtí i jiní rytíři nejen v českých pověstech. Není jen Blaník, odkud přijde zázračná pomoc, a nejsou jen české země, které ji očekávají.

Lexikon kouzel
Znalosti, moudrost a zkušenosti minulých generací, sesbírané v průběhu mnoha let, bohužel nikoliv terénním výzkumem skladatele, pouze studiem (rozuměj rekreačním čtením) děl vzdělanějších autorů. Pro jisté obtíže, například nedostatku dobytka, vhodného a svolného k experimentům, nebyla naprostá většina sesbíraných magických postupů ověřena v praxi. Jsou proto předávány bez záruky.